

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie,
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Andrzej Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2019 r.
na posiedzeniu niejawnym
wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia
w sprawie ze skargi Rzecznika Praw Obywatelskich
na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych
z dnia 29 lipca 2019 r., nr ZSPU.440.555.2019.AZ.I/47241
w przedmiocie przetwarzania danych osobowych

postanawia

odmówić wstrzymania wykonania zaskarżonego postanowienia.

Na bryganie własnego podpisu
Za zgodność z oryginałem świadczy:

Ewa Wieciora
starszy inspektor

UZASADNIENIE

Rzecznik Praw Obywatelskich (RPO) – skarżący w niniejszej sprawie, wnioskował do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych (Prezes UODO) z dnia 29 lipca 2019 r., nr ZSPU.440.555.2019.AZ.I/47241, którym zobowiązano Kancelarię Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej do ograniczenia przetwarzania danych osobowych

zawartych w wykazie sędziów popierających zgłoszenia kandydatów do Krajowej Rady Sądownictwa, poprzez nakazanie powstrzymania się od ich upubliczniania oraz udostępniania w jakiegokolwiek formie innym podmiotom do czasu wydania decyzji kończącej postępowanie w sprawie.

RPO w skardze zawarł wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia, wskazując, że utrzymywanie stanu, w którym Prezes UODO uznaje dopuszczalność wydawania postanowień, w których dokonuje własnych ustaleń co do prawa pomimo istnienia prawomocnego orzeczenia sądu w tej materii, a także umożliwia niewykonanie prawomocnego orzeczenia sądu, prowadzi do podważenia fundamentów państwa prawa i zasad rządzących wymiarem sprawiedliwości.

W ocenie RPO, decyzja Szefa Kancelarii Sejmu RP odmawiająca udostępnienia informacji publicznej o osobach pełniących funkcje publiczne, które popierały zgłoszenia kandydatów na członków Krajowej Rady Sądownictwa (KRS), uniemożliwia obywatelom dokonania oceny, czy kryteria wyboru członków KRS zostały spełnione. Z tego względu, jak stwierdził, przystąpił do postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył co następuje.

Zgodnie z art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1302 ze zm.; dalej p.p.s.a.), katalog przesłanek warunkujących wstrzymanie wykonania zaskarżonego aktu lub czynności jest zamknięty. Sąd uprawniony jest do uwzględnienia wniosku, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków.

Warunkiem wydania postanowienia o wstrzymaniu wykonania aktu lub czynności jest wykazanie przez stronę we wniosku okoliczności uzasadniających

możliwość wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków. Uzasadnienie wniosku winno odnosić się do konkretnych zdarzeń (okoliczności) świadczących o tym, że w stosunku do wnioskodawcy wstrzymanie wykonania zaskarżonego aktu lub czynności jest uzasadnione. Niezachowanie powyższych warunków powoduje, że wniosek o przyznanie ochrony tymczasowej nie może zostać poddany ocenie z punktu widzenia przesłanek określonych treścią art. 61 § 3 p.p.s.a. Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z dnia 18 maja 2004 r., FZ 65/04 (niepubl.), stwierdził, że brak uzasadnienia wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji uniemożliwia jego merytoryczną ocenę.

Sąd w przypadku braku uzasadnienia wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego aktu nie może działać w tym zakresie za stronę. To na stronie ciąży obowiązek wykazania, iż zaskarżona decyzja w razie wykonania mogłaby narazić ją na niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków (vide postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 lipca 2008 r., sygn. akt II OZ 766/08, Lex nr 493672).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż skarżący – RPO wnosząc o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia nie przywołał takich okoliczności, które świadczyłyby o niebezpieczeństwie wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków. Argumentowanie wniosku o przyznanie ochrony tymczasowej oparł bowiem na zapadłym wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którym Sąd uwzględnił skargę na decyzję Szefa Kancelarii Sejmu RP odmawiającą udostępnienia wnioskodawczyni informacji publicznej dotyczącej załączników do zgłoszeń kandydatów na członków KRS w zakresie wykazów obywateli oraz wykazów sędziów popierających zgłoszenia, uznając powyższe rozstrzygnięcie za przesądzające dla oceny wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia.

Zdaniem Sądu, tak przedstawione uzasadnienie wniosku wymyka się spod kontroli z punktu widzenia zaistnienia przesłanek określonych treścią art. 61 § 3 p.p.s.a., ponieważ w istocie stanowi polemikę z samym postanowieniem Prezesa UODO i zawiera argumenty zmierzające do podważenia zasadności jego wydania.

Należy zauważyć, że zapadły w sprawie o sygn. akt II SA/Wa 484/18 wyrok Sądu, utrzymany wyrokiem NSA z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt I OSK 4282/18, uchyła decyzję Szefa Kancelarii Sejmu RP odmawiającą udostępnienia informacji publicznej w zakresie załączników kandydatów na członków KRS obejmujących

wykazy sędziów popierających zgłoszenia, zaś zaskarżone w niniejsze sprawie postanowienie Prezesa UODO zobowiązuje Kancelarię Sejmu RP do ograniczenia przetwarzania danych osobowych zawartych w wykazie sędziów, a zatem zapadłe przed różnymi organami rozstrzygnięcia wynikają z odmiennego zakresu podmiotowego i przedmiotowego spraw, w których zostały wydane, co przekłada się na sprawy sądowoadministracyjne zainicjowane różnymi skargami, w tym skargą RPO. Skarga RPO została złożona na wydane przez Prezesa UODO postanowienie, dlatego okoliczności towarzyszące procedowaniu w sprawie, w której odmówiono udostępnienia informacji publicznej nie mogą oddziaływać na sprawę objętą skargą RPO, a co za tym idzie stanowić uzasadnienia dla wniosku o wstrzymanie wykonania ww. postanowienia.

W tych warunkach uznać należy, że w gruncie rzeczy złożony przez skarżącego wniosek pozbawiony jest uzasadnienia, a zatem nie może podlegać ocenie w kontekście zaistnienia przesłanek, o których mowa w art. 61 § 3 p.p.s.a., a mianowicie możliwości wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków. Nie sposób bowiem odnieść wspomnianego wyżej wyroku i skutków jakie on rodzi do możliwości zaistnienia ww. przesłanek mających kluczowe znaczenie przy badaniu złożonego przez RPO wniosku o przyznanie ochrony tymczasowej w sprawie wywołanej jego skargą.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 61 § 3 i 5 p.p.s.a. orzekł, jak w sentencji.

Na oryginalne właściwe podpisy
za zgodność z oryginałem świadczy:

Ewa Mgóra

starszy inspektor